

O válce jinak: USA jsou ideologie fuk. Sledují jen stopu peněz. Rusko chce svou bezpečnost. A nedovolí vraždit Rusy na Donbasu. Jak zamrzlý konflikt? Americký, britský a německý opakovaný Drang nach Osten. A co až padne dolar?

protiproud.info/politika/7322-o-valce-jinak-usa-jsou-ideologie-fuk-sleduji-jen-stopu-penez-rusko-chce-svou-bezpecnost-a-nedovoli-vrazdit-rusy-na-donbasu-jak-zamrzly-konflikt-americky-britsky-a-nemecky-opakovany-drang-nach-osten-a-co-az-padne-dolar.htm

20. 7. 2023

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

Jan Schneider se zamýšlí nad hlubšími souvislostmi konfliktu Západu s Ruskem na Ukrajině a vidí možnost ukončení bojů, protože Rusko nelze porazit, a tak se vše může změnit v dlouhodobě zamrzlý konflikt, v němž nakonec jde vlastně od začátku Američanům o peníze na prvním místě...

Bezpochyby nastane chvíle, kdy se nebude na Ukrajině bojovat, ale neví se, kdy. Je však možno k tomu už nyní načrtnout několik poznámek, které by nemusely být daleko od reality. Nejvíce opomíjená je na této kauze nedávná minulost. O dávnověkých mýtech a legendách se vedou mnohomluvné disputace. O

událostech od 24. února 2022 se mluví neustále. Avšak o těch třiceti předcházejících letech panuje velmi významné ticho. Věnujme jim proto několik stručných vět.

Oddělené Ukrajině Rusko pomáhalo

Verchovna rada (Nejvyšší rada) Ukrajinské SSR vyhlásila 16. července 1990 svrchovanost v rámci SSSR. Declaration of State Sovereignty of Ukraine v článku IX. slavnostně vyhláší úmysl stát se trvale neutrálním státem, který nebude členem žádného vojenského uskupení a bude dodržovat tři zásady bezjaderného státu (zákaz výroby, vlastnictví a rozmisťování jaderných zbraní).

Verchovna rada Ukrajinské SSR 24. srpna 1991 vyhlásila plnou nezávislost (Act of Declaration of Independence of Ukraine) a to na základě práva na sebeurčení, v souladu s Chartou OSN a realizací Deklarace státní suverenity ze 16. července 1990 (výslovně připomeňme, že včetně onoho výše uvedeného článku IX.).

Osamostatnění Ukrajiny od dosud „hostitelského státu“ (SSSR) proběhlo klidně, dohodou (což je zásadní rozdíl od osamostatnění Kosova, které se – s identickým odůvodněním – odehrálo násilně a krvavě). Důkazem toho je například v listopadu 1993 Nejvyšší radou přijatá vojenská doktrína, v níž se prohlašuje, že Ukrajina nevidí ve svých susedech nepřátele a že její armáda je určena výlučně pro ochranu národní bezpečnosti.

Dalším důkazem je fakt, že Ukrajina dostávala ruský plyn za velmi zvýhodněné ceny, které mohly být pro Ukrajinu velmi prospěšné, kdyby ale na nich nebohatla (kromě jiných) i plynová princezna Julie Tymošenková (ukradené peníze jí pral Pavlo Lazarenko, který za to ovšem ve Spojených státech dostal devítiletý trest).

Čtěte ZDE: Velké Provizorium: Pokusy o zničení Ruska trvají již stovky let. Amerika - mýtický Babylón. Klidný rozpad Unie, nebo občanská válka? Vstal Hitler z mrtvých? Putinova červená linie a casus belli. Nadzemská výzva k proměně trvá

Jednat o vstupu do NATO bylo protiústavní

Nutno připomenout, že Budapešťské memorandum z 5. prosince 1994, obsahující bezpečnostní záruky Ukrajině, bylo podepsáno na základě toho, že deklarovaně neutrální a v přátelských vztazích se sousedy jsoucí Ukrajina se připojila ke Smlouvě o nešíření jaderných zbraní. Z toho vyplývá, že oněch bezpečnostních záruk se vzdala sama Ukrajina tím, že z ústavy vypustila zásadu neutrality (2014), a poté začala projevovat zájem o jaderné zbraně!

28. června 1996 byla na základě Deklarace o nezávislosti Ukrajiny (včetně zásady neutrality) přijata ukrajinská ústava.

29. července 2010 podepsal ukrajinský prezident Viktor Janukovyč zákon 2411-VI (dříve byl k nalezení na webové stránce ukrajinské vlády, nyní tomu tak již není), podle kterého se Ukrajina nemůže stát členem mezinárodních vojenských paktů a organizací. (Překlad článku 11 bod 1: Ukrajina jako evropský mimo bloky stojící stát provádí otevřenou zahraniční politiku a směřuje ke spolupráci se všemi zainteresovanými partnery, přičemž se vyhýbá závislosti na

jednotlivých konkrétních státech, skupinách států a mezinárodních strukturách. Z hlediska vojenskopolitického byl tento zákon jasnou překážkou v členství Ukrajiny v jakémkoli uskupení tohoto druhu.)

30. prosince 2014 (po státním převratu) ukrajinský parlament schválil zrušení neutrality a rozhodl, že země bude usilovat o členství v Severoatlantické alianci. Je tedy zřejmé, že až do té doby byla neutralita Ukrajiny platným ústavním principem, tudíž jednání představitelů Ukrajiny o vstupu do NATO v roce 2008 byla protiústavní.

Podle amerických not (a peněz)

Je zřejmé, že současné mainstreamové interpretace o důvodech vzniku konfliktu jsou velmi vachrlaté, protože ona tragická vývojová linie počíná porušením daného slova o nerozšiřování NATO na východ. (Výtky, že si Gorbačov nenechal nic podepsat, jsou licoměrné: když někdo nedoručí slovo, o co víc platí jeho podpis?) Pokračuje ukrajinskou deklarácí neutrality, přistoupením ke Smlouvě o nešíření jaderných zbraní, přátelskými a ekonomicky výhodnými vztahy s Ruskem – až najednou přijde Spojenými státy sponzorovaná série „občanských nepokojů“, což vyvrcholilo protiústavním pučem, zřeknutím se neutrality, snahou získat jadernou výzbroj a návratem k těm vůbec nejhorším tradicím Ukrajiny.

Čtěte ZDE: Skutečná příčina války na Ukrajině: Nord Stream 2. Nesměl být spuštěn za žádných okolností. Nešlo jen o byznys. Hrůza z propojení Německa a Ruska je v USA přímo mystická. Rozděl a panuj – o to šlo

Vzniká například otázka, jestli to vůbec byla válka, když jednak nebyla vyhlášena, a k tomu všemu Rusko dodává po celou tu dobu Ukrajině energii a velké množství energie přes Ukrajinu tranzituje a platí Ukrajině za to příslušné poplatky. A nejde jen o energii. Velmi zajímavý by byl výčet všemožných artiklů, vynalézavým způsobem (pokoutně) obchodovaných mezi všemi zprotivenými stranami (včetně Spojených států a dalších, oficiálně Rusko embargujících).

Nebo například úvaha, že tento ozbrojený střet zamrzne. Do jaké hloubky, to je otázka. Bude-li zúčastněným stranám popřáno oboustranně spíše vítězného výkladu, může konflikt zamrznout dost důkladně. Naopak bude-li propaganda zúčastněné strany trýznivě popisovat jako ty, co prohrály, zamrzne konflikt jen velmi mělce, a bude velmi snadno náchylný k rozmrazení.

Za vším stojí americké zájmy

Ostatně přesně toto veledůležité téma rozmrazení zamrzlých konfliktů zpracoval ve svém projektu tým bezpečnostního analytika Miloše Balabána, který však byl pomluven a pozurážen a jeho zásluhy byly zapomenuty a na velmi dobře využitelné výsledky jeho úsilí bohužel padá prach – protože se prostě někomu (ne)mocnému znelíbil.

Co si lze představit pod myšlenkou, že by strany konfliktu mohly být přivedeny k mírovým rozhovorům v situaci, kdy by se cítily „na koni“ a s podobným pocitem by se i rozešly? V případě Ukrajiny to je jasné – mírové rozhovory budou Ukrajinci ochotni akceptovat, když celý svět uvidí, jak Rusy ženou svinským krokem.

Že půjde o okamžikový jev, týkající se několika čtverečných kilometrů, nutně umožněný ruskou stranou (podobně jako loňský dubnový „vstřícný“ ústup od Kyjeva), to bude nutno nějak

zakamuflovat halasnou fejkopalbou, což nebude nic nového. Ale musí to jít, neboť to je nutná podmínka, aby byl ukrajinský prezident považován za národního hrdinu, protože jinak by jím případně podepsané příměří nemělo valnou cenu a on by asi byl brzy svým vlastním okolím skalpován.

Čtete ZDE: Už není pochyb: NATO pod vedením USA vyhlásilo Rusku válku. Osm roků příprav. Britové již otevřeně: Napadneme teď ruské vnitrozemí ukrajinskýma rukama. Donutí ti šílenci Putina použít jaderné zbraně? Lze ještě odvrátit katastrofu?

Mediálně sice bude z tohoto pohledu Rusko „poraženo“, tomu však od počátku šlo o realitu bez hybridních přívlastků. Vítězství v té virtuální rovině klidně přenechá sebekochajícím se protivníkům. Bude mít ale reálně pod svou kontrolou ruskojazyčné oblasti, jejichž obyvatelé byli týráni jako rukojmí, v ostrém rozporu s minskými dohodami. Teprve pak už nebude možno znovu tlačit Rusko do kouta s tím, že má na výběr pouze dvě špatné možnosti: nebránit se zkusili Rusové v roce 1941, a stálo je to desítky miliónů obětí. Nyní tedy zkusili tu druhou špatnou volbu, což bylo splněním snu Západu.

Avšak ukrajinská uspokojenost je jen cukříčkem, aby poslechli. Tou podstatnou, skutečnou druhou stranou konfliktu je Západ, konkrétně USA. A jejich metou je dosáhnout dlouhotrvající instability přinejmenším na západní a jižní hranici Ruska, přesně v intencích analýzy George Friedmana, že dlouhodobou strategií USA je

vyvážet destabilitu, aby v dotyčném teritoriu tak zabránili vzestupu jakékoliv nefavorizované síle. Zde konkrétně vedou v zastoupení ukrajinskými silami destabilizační akce pozemní, protože (přesně dle Friedmana) tak nutí Rusko budovat pozemní síly, aby nemělo kapacity na to budovat síly námořní, čímž by ohrozilo americkou námořní dominanci, která je fundamentem celosvětové americké hegemonie.

Roztrhají Ukrajinu na cucky, protože - peníze...

Mírové rozhovory tedy budou moci nastat v tom okamžiku, kdy Ukrajina za celosvětové pozornosti „vítězně odrazí ruský vpád“. Rusko si pak mlčky ponechá a ovládne inkriminovaná ruskojazyčná území, a možná ještě předtím uzavře Ukrajině přístup k moři. USA ovšem budou mít možnost kdykoliv začít rozmrazovat tento konflikt na západě Ruska. Otázkou je, co uspokojí britský apetit, jehož role je skrytá, leč agresivní. Polsko ze západní Ukrajiny již nikdo nedostane, a Maďarsko a Rumunsko budou mít mnoho dobrých důvodů se o své menšiny také postarat. Ten poměrně už nezajímavý zbytek Ukrajiny pak dostane kýžené „bezpečnostní záruky“, s nimiž si bude ale moci asi tak vytapetovat. Více budou totiž chráněny materiální zisky Západu.

Čtěte ZDE: [Nový světový řád: Vyhozen dveřmi, tlačí se oknem. Zástupná válka USA proti Rusku na Ukrajině. Začal ji Kyjev, nikoli Moskva. Podle amerických not vesele k sebevraždě. Nová](#)

kolonizace Evropy. Pokud budeme ještě vůbec existovat

Protože podle rady zkušených zpravodajců sledujeme nejprve stopu peněz. Po těžkopádnou ideologií nasáklém období hybridní války totiž nastane docela přízemní, ryze materialistické, zcela jasné a konkrétní účtování – a Západ, jak je jeho zvykem, všechny náklady připíše Ukrajině, tyto pohledávky pak kapitalizuje a Ukrajinci posléze zjistí, že jim nepatří už ani židle pod zadkem. A Spojené státy, potřetí v posledních sto letech (Dawesův plán byl realizován v roce 1924, Marshallův plán v roce 1948), zaseknou ráčnu v ekonomickém ovládní evropských území hned o několik zubů dál, směrem na Východ. A tyto zájmy Spojených států budou chráněny celým Západem (prostřednictvím NATO), milí zbylí Ukrajinci!

Nikdy Rusku nerozuměli

K něčemu podobnému se klopotně dopracovává profesor John Mearsheimer. Jeho pokus, byť poctivě deklarovaný jako opatrný, trpí zásadní chybou. Mearsheimer sice výslovně připouští, že Západ ruskému myšlení nerozumí, přesto se však pokouší rozlousknout tento oříšek oním západním způsobem myšlení.

Názorné je to například v tom, že od boku postuluje, jaké byly vojenské cíle Ruska, aniž by zaznamenal, že naprosto neodpovídaly reálnému ruskému postupu, zejména co se týče množství nasazených sil (i začátečník na vojenské akademii by profesorovi vysvětlil, že s těmito silami nebylo možno pomýšlet na okupaci celé Ukrajiny, a že to tedy asi bylo jinak). Pak je pro všechny západní odborníky neodolatelně svůdné, když prohlásí svou teorii za skutečný ruský plán, a pak slavně vyhlásí, že Rusové nedosáhli „svých“ (rozuměj: Američany myšlených) cílů.

Nadto by muselo být ruské vojenské i politické a zpravodajské velení mimořádně natvrdlé, aby se po amerických zkušenostech pokoušelo okupovat nepřátelsky naladěnou zemi (když se to nepovedlo ani v

předpokládaně „přátelském“ Iráku), a zejména po izraelských zkušenostech se nechat vtáhnout do bojů ve velkoměstských aglomeracích.

Čtěte ZDE: Jak je to doopravdy: USA instalovaly kyjevský režim. Ten zavedl rasové zákony. Vyráběl biologické zbraně. Chce atomovou bombu. Pozval 100 000 nácků z celého světa zastřílet si na Rusy. Tenhle režim podporujeme?

Potíž je i v tom, že Mearsheimer nebere v potaz rychle se měnící proměnné současného světa. Západní myšlení je ale pro takový případ nepříhodné, protože je stacionární, neboť je založeno na neproměnných substancích (například čiré zlo, respektive čiré dobro je dogmaticky ztotožněno s konkrétními osobami, státy, náboženstvími či politickými koncepcemi). Namísto toho Orient a Dálný východ chápe zlo a dobro dynamicky, jako ne/rovnováhu, ne/vyváženost, ne/harmonii. Všechny civilizace, hodné toho jména, znají obdobu toho, co je zlatým písmem zapsáno v tradici židovské, křesťanské i islámské jako „zlaté Hillelovo pravidlo“, totiž nečinit druhým to, co by člověk sám nerad strpěl.

Až do toho vstoupí Čína

Proto Mearsheimerovi uniká významný parametr současného dění, jímž je vliv převratné změny geopolitických silokřivek na zkoumanou problematiku. Západ se podle něj bude snažit škodit Rusku

omezením ekonomických vztahů, avšak pomíjí, že Západ pro Rusko bude čím dál méně zajímavým trhem. Už i proto, že se viditelně v reálném čase neustále zmenšuje. Mearsheimer postuluje, co si myslí a o co usilují Spojené státy, aniž by ho napadlo, že to zajímá čím dál méně lidí a států. Ti vzdělanější vědí, že jde o situaci skutečně archetypickou, kterou již kdysi dávno Thúkydidés popsal jako „past“, do níž upadají slábnoucí hegemony, a většinou s sebou stáhnou do problémů či dokonce do nebytí i mnohé další. Proto mají ti odpovědní myslitelé hlavně starost o to, kdo bude v upadajících Spojených státech (jimž docela aktuálně hrozí i další občanská válka) mít pod kontrolou jaderné zbraně.

Současně žije Mearsheimer v odlesku minulosti, když tvrdí, že bezpečnostní záruky může dát Ukrajině (a podobným státům) pouze NATO. Avšak největším a asi jediným objektivně pozitivním výsledkem existence NATO bylo otupení vyostřených vztahů mezi vlastními členskými státy, Tureckem a Řeckem.

Vzhledem k neustále se prodlužující frontě zájemců o členství v BRICS lze spíše očekávat, že onen celosvětově žádaný moderující vliv, postavený na pět tisíc let předávané a obohacující se tradici, bude mít právě Čína. A že nejlepší zárukou pro Ukrajinu bude čínská zahraniční politika. Ovšem zde je nutno začít upozorňovat na to, že může být velmi překvapivá a tvrdá, především však důsledná, svým způsobem povýšená, ale netolerující nějaké srandičky jako dvojí metr, nebo podvodná politická prohlášení, sliby a závazky, které však mluvčí nikdy neměli v úmyslu splnit.

Čtěte ZDE: Vojenská operace vskutku speciální: Je tu přechod do nové fáze? Tzv. ofenziva Kyjeva v troskách. Přejde Moskva za pár týdnů do útoku? Sáhne Putin k vytvoření sanitární zóny? Vstoupí USA a NATO do konfliktu už zcela otevřeně? Čas se krátí

Sledujme stopu peněz

Krom toho Mearsheimer úplně opomíjí skutečnost, že ekonomická síla Spojených států, přesněji řečeno síla dolaru upadá, a nezachrání-li ho ze zcela zjištěných důvodů Čína a Japonsko, v prach se promění. Nadto všechny ty vytištěné zelené papírky, kterých běhá po světě množství údajně odpovídající celé třetině amerického státního rozpočtu, se začnou vracet do Spojených států, kde za ně držitelé budou chtít protihodnotu – a to bude horší než tsunami.

Vnitřní politická rozpolcenost Spojených států a jejich upadající síla jsou dalšími možnými příčinami jejich zdrženlivého postoje vůči Ukrajině, zejména jejímu vstupu do NATO. Kdoví, zda na kost Američany po druhé světové válce odraný byvší britský imperialista a kolonizátor nevětrí tento slabost a strach prozrazující odér a nechystá se na odvetu, přinejmenším na alespoň částečnou obnovu svého vlivu po světě. Napovídal by tomu extrémně agresivní přístup Britů ke konfrontaci s Ruskem, která má více než stoletou tradici.

Důvod je ale zřejmý, a to je další problém, který Mearsheimer opomíjí. Na politologa se asi slušně vyzná ve vojenství, avšak zcela ignoruje onu základní zpravodajskou poučku, kterou nikdy není

marno zopakovat: Sledujte nejprve stopu peněz, všechno ostatní jsou žvásty. Například o demokracii, a totalitárních tendencích, o hrozbě světovému míru, o ochraně lidských práv, o agresích, anexích, vraždění civilistů – nota bene po těch desítkách amerických agresí po druhé světové válce, které měly za následek milióny mrtvých, jak dokládají studie nikoliv ruské, ale západní (protože i tam jsou ještě lidé vzdělaní a se svědomím a sebereflexí).

Čtěte ZDE: Krach kyjevské ofenzivy: Ztráty AFU jsou obrovské. Jen za jeden den přišli Banderovci o tisíce vojáků a západní zbraně za 100 milionů dolarů. Ukrajina je pro Západ kufr bez držadla: Nosit se nedá, a líto ho vyhodit. Mlčení mluví

Drang nach osten

Naskýtá se tady otázka, spíše však jen její upřesnění – co bylo cílem opakovaného Drang nach Osten od dob průmyslové revoluce? Nu, lidská práva za carského režimu důvodem západní intervence nebyla. Ale ropné a další těžební koncese, to ano! Světové války, horké i studené, pak důkladně zamíchaly kartami, a hned se vlčáci a hyeny zakousli do ruského, pak sovětského, pak zase ruského chřtánu. Kvůli destabilizaci, která dává lepší vyhlídky západním ekonomickým kolonizátorům, tam poslali anebo podporovali tu revolucionáře, tu kontrarevolucionáře, tu totalitníka, tu perestrojkaře,

tu liberála, prostě kohokoliv, třeba i parchanta – hlavně aby to byl náš parchant, jak kdysi pravil Franklin Delano Roosevelt na adresu nikaragujského diktátora Somozy.

Západu na Rusku nevadil ani carský, ani komunistický, ani kapitalistický režim, ale „nechápví“ Rusové, protože sedí na území bohatém na nerostné suroviny, které ale Hospodin – jak věří Západ – ve své nekonečné moudrosti určil svému vyvolenému světovému četníkovi! A ti Rusové doposud svou zatvrzelostí brání uskutečnění božího úradku.

To jsou samozřejmě jen střípky úvah, které se však snaží vzít v potaz mnoho rozličných proměnných, jejichž koincidence v jednom čase nás staví do situace docela nové, slovy filosofů do nazrávající nové osově doby (Jaspers). Západní společnost se potýká s obtížemi při řešení jednotlivých krizí, avšak jejich souběh vytváří tak spletitý gordický uzel, že asi jediným řešením je sestoupit z ideologických výšin a ten hybridní uzel rozetnout selským rozumem.

A mít přitom na paměti, že zřejmě všechny vzdělávací manuály ropného, vojensko-průmyslového, bankovního či farmaceutického komplexu začínají slovy:

„Na počátku byly peníze. Ty ale neležely tam, kde by měly být...“

Zdroj.

QP 7472813001/5500

**Obohatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku
